

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

UYKUSUZ

29 OCAK ÇARŞAMBA
SAYI: 2020/05 No: 648
5 TL.
K.K.T.C. FİYATI: 6 TL.

ISSN 1307-7619

Elazığ depremi sonrası bölgede çekim yapan CNN Türk muhabiri, evleri yıkılan ve soğuk havada dışarıda çadırda kalan vatandaşlara defalarca aynı soruyu sordu: "Mutlusunuz değil mi?"

**SICACIK EVİNİZDE
KARANTİNA ALTINDASINIZ,
MUTLUSUNUZ DEĞİL Mİ?**

Flüt sanatçısı enstrümanının iyice diplerine girmiş, kafasını sağa sola sallayarak incecik sesler çıkartıyordu. Büyülü diyarlardayız, onu anlatıyor. Flütçüyü ve oda orkestrasındaki diğer sanatçıları ve konseri

izlemeye gelmiş müzik aşıklarını kırmadan flütü susturmanın bir yolu olsaydı... Bir şekilde adamın sağa sola allanan kafasını tutup, diğer elimle de flütünün hava çıkışı sağlanan noktasını tıkayarak "birader, tamam... Yeter... Lütfen... Büyülü diyarlardayız, bunu çok güzel anlattın. Ama yeter... Büyülü diyarları anlatmanın tek yolu flütü çok ince notalarda çalmak olamaz... Senin de suçun yok, sen emir kulusun. Öñüne hangi nota konulursa onları çalmakla mesulün. Ben bunu tamamen anlıyorum. Besteci olacak vizyonsuzun elinde oyuncak olduk ikimiz de. Görkemli olunca kontrbas, büyülu olunca ince flüt... Hemen ilk aklına geleni yazmış, basmış geçmiş. Senin zoruna gitmiyor mu böyle? Orman cini gibi devamlı sevimli neşeli sesler çıkarmak? Şu kalan otuz kırk sayfayı çalma. Kimse sana neden çalmadın demez, kimse seni bir yerlere şikayet etmez. Kim, nereye şikayet

Yeter dayı...

edebilir? Beyaz Masa'ya mı şikayet edecekler? Kimsenin anlayacağını zannetmiyorum zaten. Herkes eski kiliseye girdiği için çok mutlu, sırf tavana falan bakıyorlar. Onların da allahı böyle demek ki ne güzel diye düşünüyorlar.

Güzel giyindikleri için mutlular. Ben bile kumaş pantolonla geldim. Düşün kategorisinde bir okazyon olarak değerlendirildi kiliseye girmek. Fazla coşmuş olabilir miyiz? Bizleri tarih yargılayacaktır. Senden ricam flütünü çalmaman. Teşekkür ederim." demenin bir yolu olsaydı...

Bebeğim "klasik müzik konseri var, gidelim" dediğinde olur demiştin. "Eski bir kilisedeymiş, kilisenin orgunu da çalacaklarmış" dediğinde de tamam demiştin. "Akşamları hiç birlikte bir şey yapmıyoruz, sen hep arkadaşlarınlasın, ben evde televizyon izliyorum, biraz değişiklik olur" dediğinde de tamam gidelim dedim. "Sen dışarı çıktığında illa bira içmek istiyorsun, benim kafam öyle eğlenceyi kaldırmıyor ama sırf bira içmiyorum diye de birlikte sosyalleşemememiz sence saçma değil mi? Mesela böyle konserlere gidemez miyiz?" dediğinde de "tamam, evet, bu konsere gidelim" dedim. "Böyle organizasyonları hep ben yapıyorum, sen ancak

ben bir şey yapalım, bir yerlere gidelim dediğimde tamam diyorsun" dedi, "tamam?" dedim. Kurbanlık koyun gibi tatlı tatlı konuşa konuşa bir yerlere götürüyordu beni ama anlamıyordum. Konsere gitmeyi sekiz kere falan kabul ettim. Neyse ki sonunda yanlış bir laf ettim de kavga çıktı, enine boyuna medeni bir şekilde sesimizi yükselttik. "Sen kilise orgu dinledin mi hiç, ben dinledim, kilise orgu kadar bayıltıcı enstrüman bulamazsın, öğretmenlikten emekli olup emlakçılığa başlamış dayı gibi sesi vardır kilise organın ve hiç susmaz. Hep aynı şeyleri hep aynı ses tonuyla anlatır durur. Paçasından boruyla hava üflenlen kurbanlık koyun gibi şişirecekler yarın akşam bizi tarihi kilisede..." diye bağırđım. Bundan yirmi yıl önce, henüz kızlarla takılmaya başlamamışken ileride kızlarla takılacak, kavgalar edeceksiniz, kavgada kilise orguyla ilgili akıl almaz itham ve iftiralarda bulunacaksınız deseler, "mümkündür, hayat bu, neyin ne olacağı belli olmaz..." derdim.

eman çalak

Klon Kaan 3 Yavşaklığın Evrensel Tarihi

Çıkan kısmın özeti: Evde işten kaytarmak için kendi klonumu yaptım. Fakat klonum da benim kadar yavşak olduğu için işler karıştı. Pis herif sabahtan akşama pislik peşinde koşuyor. İşin ilginç bir şekilde

sabahları filan da işe gidebiliyor, kızamıyorum kendisine ama bir yandan da acayip kıl oluyorum. Geçtiğimiz hafta kaldığımız yerde bu siğir Ayyuka konserine gitmiş, sonra da iki tane tefeci ve dolandırıcı arkadaşıyla ortamlara akmış... Şu anda eve geldi, kafası pilav gibi. Yanıma oturttum, leş gibi sigara içiyor, beni de hasta ediyor...

@kaansezyum

-Naaptın lan pislik herif? Onun bunun ırzına mı talip oldun mekanlarda?
-Yok be ollm, öyle güzel bir gece geçirdim.
-Lan ne gecesi, saat Cumartesi sabahı 11.30... Sen kaçta ayrıldın mekandan?
-Ya saat 9.50 gibi galiba taksiye bindim...Ama var ya, 20 lira ve taksi parası dışında gram para harcamadım gram.
-E iyi b*k yedin, maşallah. Bu mu yani becerin?
-Lan konuşurma beni. Sabahtan akşama 'Para yok' diye ona buna ağlayan sen değil misin?
Al işte, hem ortamlarda estim, hem de para harcamadıüüüüpppphhh (pis pis geçirdi. Kendini Rick sanıyor gerzomat)

-Naaptın olm anlatsana?
-Gel anlatayım.... (Eliyle nah hareketi yaptı) SLAPPPPS. Al bunu yaptım bunu zenehehehehe!
-Ya sen nasıl bir yavşak çıktın ya?
-Sensin olm yavşak, ben senim zaten gerizekalı. Herkese anlatacam, sana anlatmıycam neler yaptım. Çıldırdı, kudur, ağla!
-Lan olm, sokağa çıkıcam, insan içinde dolaşacağım, beni dövdüreceksin bi haltlar mı yedin naaptın?
-Eğlendim be olllmmmm. Raad ol, senlik bi şey yok. Bu arada kimseyi rahatsız da etmedim ama süper eğlendim. Onu da sana anlatmayacağım.

Yavşak bana gelmiş şekil yapıyor.Yanımda leş gibi de kokuyor, hem de sarhoş. Şimdi tam zamanıdır, 'Baskın basanıdır' diye düşünüp, buna bi daldım. El ayak, dil, diş, ne varsa asılıyorum maltofona. Saldırı iyi bir taktik çıktı gerçekten de. Mal ve sarhoş halde saldırıma yakalanan Klon Kaan, dayağı yiyince hemen ağlamaya başladı... Ben senin ciğerini biliyorum lan! Ciğerini...

-Vurma abi vurma!
-Abi mi çekiyorsun lan kendine gerrrrrizikalı!
-Abi vurma yeter ya anlatıcam, gel bi kaldır beni, baksana yerdeyim ya.
-Dur ben senin şimdi ilacını vericem.

Gittim kediye bile vermediğim kalitesiz market ıslak mamasından elimle bir parça aldım. Bunun ağzına soktum...

-Konuş lan, şimdi konuş. Hareket çekiyordun, MİT'tenim diyordun. Belgem var diyordun, gösterir misin belgeni?

-Abi yapma ya ühühühü. Duygusalım lan ben!
-Nereme duygusalsın lan şerefsiz. Her türlü pislik sende. Ona buna yan gözle bakma, sabahlara kadar onunla bununla yatıp kalkma sende. Milletin içkisine, eşyasına, enstrümanına çökme sende. Beleşçilik sende, avantacılık sende, eşinde dostuna var ya gram faydan yok gram!

Diyerek, hazır yerdeyken bir iki tane de tekme attım pisliğe. Hep yerde yatan birine tekme atmak istemişimdir. Bizlere böyle görüntüler gösterip bizi imrendiriyorlar sonuçta...

-Üüüüüüüü Kejman, bana küfür etti.

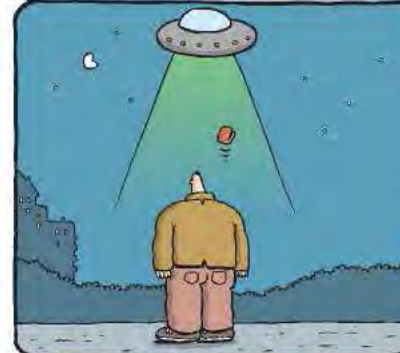
Gibi saçma sapan bir şey söyledi. Bi iki tane daha vurur gibi ayağımla korkuttum pisliği.

-Bundan sonra insan gibi takılacaksın tamam mı? Erken kalkacaksın, çalışkan olacaksın, eşyaların elbiselerin tertemiz olacak. Sağda solda tinerici gibi dolaşmak yok. İstanbulkartın da dolu olacak. Efendi gibi müzikler dinleyeceksin, efendi gibi davranacaksın sevdiğin insanlara. Milleti kandırma, yalan dolan söyleme ve şimdi aklıma gelen gelmeyen tüm saçma sapan hareketlerini yasaklıyorum.Yoksa büyük döverim.

-Üüüüüüüü Kezzzman.Ar yu player?
-Ne diyorsun lan? Hasta etme beni.Anlamadığım bir gönderme yapıp beni mi aşağılıyorsun.
-Üüüüüüüüüü.

Evet bu hafta da böyle bitmişti. Bakalım önümüzdeki günlerde yavşak Klon Kaan'ı adam edebilecek miyim?

nisan hakan

æ Merhaba.

æ Biraz önce kuzenim geldi yine eve. "Geçen" dedi "annemin, düğün sonrası beni nasıl dolandırdığını anlatmıştım" dedi. "Evet" dedim, "kalite bir olaydı gerçekten" dedim. "Ağabey işte aslında bizim sülale olarak mayamız bozuk" dedi. Dedim "beni bizi ayrı tut, biz sizi sevmiyoruz" dedim. "Ben de sevmiyorum ağabey bizi" dedi. "Sevsem orada dururum, sürekli buraya geliyorum baksana" dedi. "Bilme mi" dedim, "derdinsin, başıma gelensin, çekiyorum işte seni"

dedim. "Bak mesela Palu Ailesi vardı" dedim. "Evlerden irak bir aileydi ama birbirlerine sıkı sıkıya bağlılardı, siz niye öyle değilsiniz acaba" dedim. "Onların beyni yenmiş" dedi. "Sizin yenmemiş yani" dedim. "O kadar yenmemiş bence" dedi. "E iyi, öyle olsun madem" dedim. "Öyle diyorsan öyle olsun madem" dedim. "Ee" dedim. "Bizim sülalede ben sana şöyle söyleyeyim, aslında herkes herkesi dolandırıyor, nasıl bir manyak sülaleysen biz aslında" dedi. "Palu Ailesi'ni beğenmiyorsun bir de" dedim. "Sen de taktın haa Palu Ailesi'ne" dedi, "bir şey anlatıyoruz burada" dedi. "Anlat anlat" dedim. "Dinleyeyim bari" dedim. Anlatmaya başladı. İşte bunun bir kuzeni varmış da, ross-pu çocuğunun önde gideniymiş de, bir akşam Alamancı, Almanca da değil, Alamancı, Alamancı amcasıyla aynı evde kalıyormuş da, gece kalkmış amcasının cüzdanından sekiz yüz yüro yürütmüş, lira da değil, yüro, hey yavrum hey, sonra tabii sabah amca olayın farkına varmış ama bir şey de diyememiş, oturmuşlar karşılıklı kahvaltı masasına, çay içmişler, besinleri yemişler, sonra yıllar sonra bu amca bu olayı kendi içinde unutup, yeğenini affedip, ama bir şey de demeyip, Türkiye'ye yerleştikten sonra Antalya'da elektrikçi dükkanı açmış, hırsız yeğenini yanına çağırmış, gel beraber yürütelim şu dükkanı diyerek, ilk başlarda her şey çok güzelmış, yeğen az çalışıyormuş ama çok çalışıyormuş, o yüzden amca bir şey demiyormuş, böyle öküç gibi çalışsın, az az da çalsın diyormuş, fakat daha sonra az çalışıp çok çalmaya başlayınca, senin demiş ananı s.kerim artık .rospu evladı, cüzdanımdan

çaldığın sekiz yüz yüro'yu da ver, s.ktir ol git bu dükkandan, Antalya'yı terk et lan demiş, yeğen de demiş ki, aga demiş ben nasıl terk edeyim Antalya'yı, biliyorsun hanımı da aldırık yanıma, şu anda otelede çalışıyor, e çocuk büyüyor, kusura bakma demiş, sen terk et Antalya'yı, s.kerler demiş, bunlar saç saç baş başa birbirlerine girmişler, çok saçları da yokmuş aslında ama artık olduğu kadar, derken yeğenin hanımı gelmiş dükkana, yeni uyanmış ama, gündüzün öğleden sonrası dördü, bu ikisi kavgaya ederken aynen şöyle bir cümle kurmuş, dün gece barlar sokağında bir içmiş bir içmişim,

yeğen diyorum yerlerden kazıdılar beni demiş, o ara çocuk gelmiş, anaa, ekmaama yağ çal demiş, amca başlamış hüngür hüngür ağlamaya, ben nasıl bir hata yaptım, ben nasıl insanların eline düştüm böyle diyerek, kendini yerlerden yerlere vurdurmalı ağlamış hep, sonra da dükkana yeğene kalmış, amca da bir dağ evine yerleşip insan görmeksizin bir hayat yaşamaya başlamış. Bayağı bu hikayeyi anlattı. Ben kısa kestim, o uzun uzun öyle bir lezzetli anlattı ki, aklım çıktı. "Oha" dedim, "Palu Ailesi'nden betermiş lan" dedim. "Hay Palu Ailesi kadar" dedi "ya, neyse ben gidiyorum" dedi, gitti. Güldüğümle kaldım. O amca'yı aramak istedim, ama şimdi telefonu da yoktur diye düşündüm. Boşver zaten arama dedim kendi kendime. Adamın kimyasını bozmayayım şimdi durduk yerde dedim. Hep böyle şeyler düşündüm. Sonra da dizi izledim biraz, Sonra da biraz kitap okudum, iyi geldi.

æ "Bi çay!" Sen ne de güzel bir şeysin öyle "bi çay!" Kullandığımız o anda bize farkında olmadan, anlık da olsa mutluluk verensin, ah ne de güzel bir şeysin. Kimseler de bilmiyor senin bu anlık bu güzelliğini. Bilemedim.

æ Her şey bitti, "şu bisiklet" bir bitmedi ya, ben de buna hala çok sinir oluyorum. "Şu bisiklet!" Hay "şu bisiklet" girsin senin g.tüne artık ya. Bir alışı artık şu "bisiklet" olayına. "Şu" değil kardeşim, "yaşam tarzı". "Şu" değil kardeşim, "bir güzellik, bir neşe". "Şu" değil kardeşim, "her şey". Bir alışın artık. Yetti ya. Herkes eğitiliyor, siz eğitilemiyorsunuz, neden acaba. Senin "şu" dediğin şey, benim ekmeğim suyum. Bazen düşünüyorum da, "şu" denilen şeylerin üzerine bir hayat kurmuşum, senin gözünden bakarsak ne kadar da tırtır. Ben "karikatür" diyorum, sen ona "şu" diyorsun. Ben "sahne" diyorum, sen ona "şu" diyorsun. Ne bileyim, neyim varsa küçümsüyorsun. Ben de bir yerde patlıyorum işte. Yoksa hiç sevmem böyle gergin halleri. Hiç ama. Amaaa, neyse ne ya da ya artık. Vallahi ben de şiştim.

æ Yalnız kalındığında gür sesleri ile apartmanları zelzeleye sebebiyet veren arkadaşların bir topluluk içinde süper kısık sesle konuşmalarını da hiç anlamıyorum. Duyamıyorum bayağı. "Ne dedin, şimdi ne dedin" diyorum sürekli. Hep böyle olsan anlarım. Hep böyle olsan zaten seninle arkadaş kalamam, o ayrı da. Sürekli seni mi duymaya çalışacağım ben a eşşek. Bu nedir ya, böyle bir çile olamaz. Hayır kimden neden çekiniyorsun. Biz çaycıda oturuyoruz ya, normal insan hep bu insanlar, kimden çekiniyorsun. Amaan, neyse ne ya artık, vallahi ben de şiştim.

æ Hoşça kal.

"KOP GEL GÜL GİT!"

1 Şubat Cumartesi / Kadıköy Kılçık Sahne / Saat: 20.00 /
bilgi: 0538 399 39 12

CEM GÜVENTÜRK

HAYATIMI MAHVEDECEK KARARLAR KUTUSU

BİR AZ SIKIŞTIRSAM DAHA ALIR ASLINDA BU!..

Deprem

17 Ağustos 1999 depreminden aklımda kalan çok başka bir şey var. Depremi hemen ardından, daha 17 Ağustos sabahından itibaren yani, bütün İstanbul sanırım tarihinin en kibar, en hoşgörülü günlerini yaşadı.

Elimde bir istatistik yok, olsa da muhtemelen söylediklerimi doğrular ama 17 Ağustos haftasında ufak tefek bir iş için karakola gitmemiştir kimse herhâlde.

İstanbul'da trafikte birbirine yol veren (o kadar unutulmuş ki trafik kuralları, geçiş üstünlüğü falan, doğrudan herkes herkese yol vermek istiyordu) bu kadar çok otomobili, taksiyi, dolmuşu ilk kez gördüm. Depremi, çok uzun sürmese de, tek pozitif etkisi, trafikte kimsenin birbirine küfredmediği, herkesin birbirine alabildiğine hoşgörülü davrandığı bir İstanbul olmuştur. Yolda yürürken birine omzunuz mu çarptı, hemen karşılıklı özür diliyordunuz. Geride bıraktığımız son otuz yılda kullanılmayan bütün "Pardon, afedersiniz, teşekkür ederim," gibi nezaket sözleri, sandıktan çıkartılıp sokağa salınmış gibiydi. Ve o kadar olağan, o kadar kendiliğindendi ki bu kısa dönem, sanırım bir spor yazarından başka kimsenin dikkatini çekmemiştir. (TMSF el koyduğu gazetelerin arşivlerini de internette sildiği için o yazarın kim olduğunu ancak milli kütüphaneye giderek bulabilirim.)

İnsanların en az kavgaya ettiği, birbirlerini en az şikayet ettikleri, sokakta, işyerlerinde, trafikte en az sürtüşmenin yaşandığı günler, işte 17 Ağustos depreminin sonrasındaki birkaç haftaydı.

Sanki başa çıkamayacağı birinden hep beraber çok büyük bir dayak yemiş ve bu dayığı kabullenmek zorunda kalarak birbirine sarılmış insanlardık hepimiz. Kardeşlerimiz ölmüş, yaralanmış, öksüz, yetim ve evsiz kalmıştı. Hiçbir milli maç, hiçbir Avrupa Kupası başarısı, hiçbir siyasi zafer, hiçbir uluslararası başarı bizi bu kadar kenetlememiş, bizi bu kadar birbirinin farkında, birbirine saygılı ve güler yüzlü insanlar hâline getirmemiştir. Kral FM, (Radyolar en önemli iletişim kanalıydı ve Kral FM en çok dinlenen radyoydu) "Arkadaşlar deprem bölgesinde yardıma ihtiyaç var," dediğinde, Kral FM'in yayın yaptığı binanın önünde kamyoncular kuyruk olmuştu. Hepimiz kardeşтик. Bir süreliğine de olsa...

Koalisyon hükümeti zamanydı. Ortalıkta toplanmış bir deprem vergisi falan yoktu. Ve halk, tamam belki biraz da hükümeti köşeye sıkıştırıp istediği başka şeyleri almak isteyen bazı medya patronlarının da alevlendirmesiyle, hükümetten de, devletten de cayır cayır hesap sordu. Kızılay'ın işlevsizliği günlerce haber bültenlerinde işlendi, Kızılay'ın o dönemki yöneticilerinin, daha önce düzenlenmiş bir kutlama gecesinden eğlenirken görüntüleri, "İşte Kızılay'ın paralarını böyle çar çur ettiler," diye defalarca yayınlanarak beynimize kazındı. (Öyle boş yere her ay binlerce dolar kira ödenen yalılar değil, "çılginca," desek İzzet Çapa'nın büyük altından güleceği tipte sıradan bir eğlenceydi söz konusu olan.)

Birbirimize karşı eşsiz nezaketimiz, iş sorumlulardan hesap sormaya gelince hiç yoktu. Depremden bir süre sonra, televizyonlarda "Hükümet uyuyor mu!" videoları dönmeye başladı. Dönemin bakanlarından bürokratlara eleştiri oklarının hedefi olmayan hiç kimse kalmadı. O kadar ki, depremden geriye AKUT gibi tamamen sivil oluşumların ismi kaldı. Herkes atanmış ve seçilmiş yetkililere AKUT'u örnek göstererek hesap sordu. Elbette depremi fırsata çevirmek isteyen ve "7.4 yetmedi mi?" dövizleriyle sokaklara dökülen siyasal islamcılar vardı ama ona yapacak bir şey yok.

Elazığ depreminin ardından bir şeyler yazacak oldum... Yazamadım. Sadece, Twitter'da, Facebook'ta dolayan zehirli cümlelerin, sorumlulara sorumluluklarını hatırlatmaya kalkanlara yönelik hakaret kampanyaları düzenleyenlerin, yıllardır verdiği deprem vergisinin nereye gittiğini soranlara küfredenlerin, topladığı paralarla yalılar kiralayıp depremden sonra avuçlarını sıvazlarcasına para toplamaya girişenlerin 17 Ağustos 1999'da birkaç haftalığına da olsa birbirine kenetlenmiş insanlar arasındaki yerini merak ettim. Aklıma, alçakça komplo teorileri üretip elindeki dövize "7.4 yetmedi mi?" yazanlardan başkası gelmedi. Ve bizi bugüne getiren sürecin kareleri gözümün önünden bir film şeridi gibi geçti: Enkaz altındaki bebelerin fotoğraflarını armağan edenler, maden kazasında ölenlerin yakınlarını tekmeleyenler, televizyonlardan Van depreminde ölen, yaralanan insanlara hakaret edenler...

Sonra neden şaşırdığımı merak ettim.

Soru işaretlerine ve ünlem işaretçilerine dikkat ediniz!

1. Mısırlı yazar Necip Mahfuz, Nobel Ödülü'nü kazanınca El Ahram gazetesi hangi manşeti atmıştır?
a) Yaşasın, Artık Batılıyız!
b) Yazarlık Bizim İşimiz!
c) Pes be Necip!
ç) Nobel, Mahfuz'u Kazandı!

2. Efsaneye göre, Nuh'un Gemisi'ne ilk ve son olarak binen hayvanlar, aşağıdakilerden hangisidir?
a) Kelebekler - Sırtlanlar
b) Karıncalar - Eşekler
c) Arılar - Ejderler
ç) Sinekler - Mandalar

3. Yeryüzünde bilinen tek Roman Atasözü, aşağıdakilerden hangisidir?
a) Düğünde hesap olmaz!
b) Evde kalan ölü!
c) Gelin güzel, düşün güzel!
ç) Delinin dayısı da delidir!

4. 'Yumruk' kelimesinin Kıbrıs Türkçesi'ndeki karşılığı, aşağıdakilerden hangisidir?
a) Manço
b) Punyo
c) Yumba
ç) Honga

5. Avrupa futbol liglerinde en uzun süre yenilmezlik rekoru, kaç maçla hangi takıma aittir?
a) 68 maç - Dinamo Kiev

- b) 106 maç - Steau Bükreş
c) 242 maç - Ajax
ç) 333 maç - Beşiktaş

6. Aşağıdaki sokak isimlerinden, hangisi gerçek dışıdır?
a) Tatlı Çıkış Çıkması
b) Balık Tutan Şaşı Kedi Sokağı
c) Ateş Yutan Sekreter Sokağı
ç) Süslü Sakı Sokağı

7. Efsaneye göre, Şarap Tanrısı Dionysos, kendisini kaçıran korsan denizcileri aşağıdakilerden hangisine dönüştürmüştür?
a) Kırmızı bibere
b) Stajyer reklamcıya
c) Yunus balığına
ç) Yeminli notere

8. Aşağıdakilerden hangisi, bir Yahudi Atasözü'dür?
a) Hesabı kim öderse, şarkıyı o söyler!
b) Yağmur bereket diye fırtına alkışlanmaz!
c) Bir yoksul tavuk yiyorsa, ya yoksul hastadır ya da tavuk!
ç) Kara para, kara gün içindir!

9. Kıbrıs Türkçesi'nde 'Ornihari' kelimesinin anlamı, aşağıdakilerden hangisidir?
a) Sarhoş damat
b) Yumuşak peynir
c) Korkak tavuk
ç) Peşin para

10. Dünya Kupası maçlarından birinde, hakem maçtan önce para atışı yapmış ve sözkonusu para, kaptanlardan birinin gözüne çarparak oyuncuyu sakatlamış ve oyuncu değişikliği yapılmıştır; mevzu bahis oyuncunun takımı solda olmak üzere, bu maç hangi takımlar arasında oynamıştır?

- a) Fransa - İtalya
b) Uruguay - Paraguay
c) Güney Kore - Kuzey Kore
ç) Fildişi Sahilleri - Burkina Faso

11. Aşağıdakilerden hangisi gerçek bir yemek adıdır?
a) Buğulu timsah gözü
b) Sislenmiş ahtapot bacağı
c) Puslanmış fil ensesi
ç) Dumanlı dana damağı

12. Yunan mitolojisine göre, Zeus'un gönderdiği yıldırım demetiyle yanan Asklepios'un elindeki ilaç formülü yanmaz lakin yağmurla birlikte üzerindeki mürekkep eriyip toprağa karışır ve bir süre sonra burada bir bitki yeşerir; bu bitki, aşağıdakilerden hangisidir?
a) Sarımsak
b) Ebegümeci
c) Deligonca
ç) Papazeriği

13. Aşağıdakilerden hangisi, bir İsviçre Atasözü'dür?
a) Banka yoksa bankacı da yok!
b) Dostuna borç vereceğine düşmanından alacaklı ol!
c) Her tütün işçisi sigara içeydi, tütcüculük olmaz idi!
ç) Dikkat, porselen sandığının annesidir!

14. Kıbrıs Türkçesi'nde 'Hahamura' sözcüğünün anlamı, aşağıdakilerden hangisidir?
a) Hamur yemeklerini saven
b) Seri sırt sıvazlayan
c) Duran toprakları iyi vuran
ç) Kalkıya atan, çok gülen

15. Kastamonu ilinin futbol takımının tam adı, aşağıdakilerden hangisidir?
a) Kastamonu United

- b) Kastamonu Rangers
c) Kastamonu İdman Ovası
ç) Kastamonu 1966

16. Aşağıdakilerden hangisi, bir gerçek kişi olmayıp sadece deyimdir?
a) Sıkıntılı Raziye
b) Sivaslı Cindy
c) Romalı Perihan
ç) Kadirgali Aysel

17. 'Amazon' kelimesinin anlamı, aşağıdakilerden hangisidir?
a) Dansöz
b) Feminist
c) Duyarlı
ç) Memesiz

18. 'İlginc günler dilerim!' şeklindeki atasözü, aşağıdaki ülkelerden hangisine aittir?
a) Çin Halk Cumhuriyeti
b) Milliyetçi Çin
c) Hong Kong
ç) Moğolistan

19. Kıbrıs Türkçesi'ne göre 'Virago' ve 'Viraguna' kelimelerinin anlamları, aşağıdakilerden hangisidir?
a) Damat - Gelin
b) Kırkl sakal - Top sakal
c) Dev yaratık - Dev anası
ç) Bayan - Bayan yanı

20. Trabzonspor'un eski futbolcularından Dobi Hasan'ın lakabı, nereden gelmektedir?
a) Dobizadeler sülalesinden geldiği için
b) Babası müzikte bir do'nun yeterli olduğunu savunan bir müzisyen olduğu için
c) Çocukluğunda 'Topu bana at' yerine 'Dobi bağa at' dediği için
ç) Irmak debilerini ölçmeye çok meraklı olduğu için

21. Aşağıdaki müzik grubu isimleinden hangisi gerçek dışıdır?
a) Sekerse Tehlike
b) Şekersiz Sütsüz
c) Son Feci Bisiklet
ç) Yok Öyle Kararlı Şeyler

22. Mitolojiye göre hep sarhoş dolaşan, kısa boylu, tıknaz, tüylü, koca göbekli, çirkin ve komik yaratıkların adı, aşağıdakilerden hangisidir?
a) Hırpantiler
b) Dandikasyonlar
c) Trangoslar
ç) Silenoslar

23. Aşağıdakilerden hangisi, yeryüzünde bilinen tek Pigme Atasözü'dür?
a) Bir insan yarısına kadar bataklığa girdiyse, tamamen de girebilir!
b) Su olmazsa yaşanmaz, sel olursa da yaşanmaz!
c) Çok söz söyleyen, az iş yapar!
ç) Yorgun boksör sarılır!

24. 'Uğur böceği'nin Kıbrıs Türkçesi'ndeki karşılığı, aşağıdakilerden hangisidir?
a) Babavura
b) Hadeyuca
c) Şakamaka
ç) Dayızula

25. Beşiktaş Jimnastik Kulübü'nün ilk adı, aşağıdakilerden hangisidir?
a) Şampiyon Beşiktaş Kulübü
b) Dikilitaş Atletizm Kulübü
c) Terazi Lastik Jimnastik Kulübü
ç) Bereketiko Jimnastiko Kulübü

CEVAPLAR
1-c, 2-b, 3-b, 4-b, 5-b, 6-c, 7-c, 8-c, 9-c, 10-a, 11-b, 12-a, 13-c, 14-c, 15-c, 16-a, 17-c, 18-a, 19-c, 20-c, 21-b, 22-c, 23-a, 24-a, 25-c

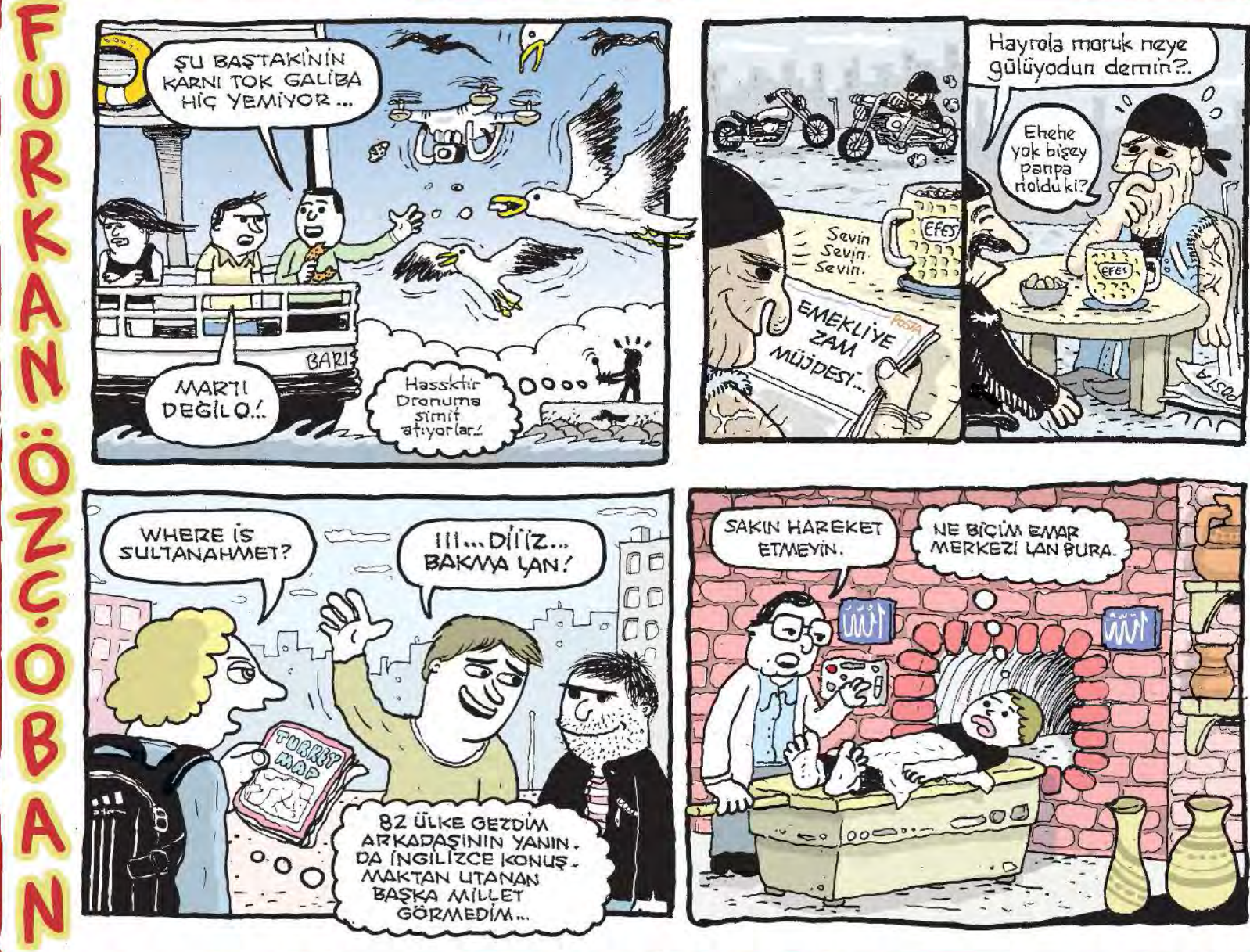
Mustafa Satıcı

UYKUSUZ KARTPOSTAL TAKVİM MARKET VE KİTAPÇILARDA!

Uykusuz dükkan

www.uykusuzdukkkan.com.tr

● Odama kapanıp online mezatlara katılıyorum ve saçma sapan ürünler satın alıyorum. Bu bir bağımlılığa dönüştü ve satın aldığım ürünler her ne kadar ucuz olsa da beni zengin hissettiriyor. Takım elbisemi giyip bacak bacak üstüne atıyor ve pey veriyorum. Kazandığım takdirde arkamı dönüp düşük fiyat veren alıcıyla göz göze

gelir ve sinsî bir gülüş fırlatırım. Kaybettiğim mezatlarda ise tuvalete koşup yüzüme su çarpiyorum ve iki elimle lavaboya tutunup aynada uzun süre kendime bakıyorum. Yeni başlayacak her mezata farklı bir kadınla gidiyorum ve onun istediği ürünü satın alabilmek için peyi sürekli olarak artırıyorum. O anlarda bir havayolu şirketi sahibiyim ya da restoran zincirleri olan üst düzey bir işletmeciyim. Aldığım ürün de kehribar tesbih. Ucuz tesbih satın al yazıp aratsam yüzlerce alış veriş sitesi çıkar karşıma ama benim niyetim ürün almak değil, mezata katılıp farklı bir kimliğe bürünmek. Kendimi böyle tatmin etmeyi seviyorum.

● "1 Türk Kahvesi fincanı arpa şehriye" yazıyor tarifte. Bunu göz ardı edip çay bardağı kullanıyor ve muhtemelen ölçüsünü tutturamayacağım bir yemeğe başlıyorum. Bu şekilde hareket ederek tarifi veren kişinin hassasiyetini, emeğini hiçe sayıyorum aslında. Bu insan hiç tanımadığı birini, beni ve benim gibileri düşünüp özellikle Türk Kahvesi fincanı diye belirtmiş. "Arpa şehriye atın" da diyebilirdi ve biz tarif tutkunları, ne kadar arpa şehriyesi atacağımızı bilemeyip dertlenirdik. Elimiz ayağımız birbirine dolaşırdı. Fakat bir süre sonra bu hassasiyeti hak etmediğimizi düşünmüş olacak ki "İsteğe göre tuz" diyor. Atarsanız da kendinize atmazsanız da kendinize der gibi. Atacağım tuz miktarını kendi hür irademle belirleyecek olmak hoşuma gitse de bir miktar üzülüyorum ancak ne kadar üzülüğüm konusunda ben de net bir ölçü vermiyorum. Tarif sahibi ile bu tür tatlı sürtüşmeler yaşamak hoşuma gidiyor.

● Yaklaşık 5 yıldır kahrımı çeken ve yaşa takıldığı için bir süre daha hizmet vermek zorunda olan eski bilgisayarımı nihayet emekli ettim. Uzun süre ne remini ne ekran kartını yükselttim ve her seferinde tam performans bekledim. Sesini çıkartacak olduğunda ise birçok teknolojik ürünün zamanında ram kuyruğunda sıra beklediğini hatırlatıp sindirmeye çalıştım. İşe de yaradı. Mutlu olması için format atmam yetiyordu ve buna da şükür diyerek avutuyordum kendini. Şimdilerde yurt dışından getirttiğim nazlı bir bilgisayarım var ve ona gözüm gibi bakıyorum. Aldığım gibi remini yükselttim mesela. Eski bilgisayarım sayesinde kazandığım paraları yeni bilgisayarıma harcıyorum. Yakın zamanda ips ekran takırcıcam. İstiyorum ki daha iyi şartlarda çalışsın.

● İş Eğitimi ve Ev Ekonomisi dersimize branşı Türkçe olan Nurten Hoca giriyordu. Bu tür derslere genellikle Bedenciler girerdi ama Nurten Hanım ev ekonomisi konusunda nasıl bir nam saldıysa bu göreve daha uygun görülmüştü. Bedenci yıllardır kirada oturuyor, Nurten Hanım evlendikten 1 sene sonra ev aldı gibi bir kıyas yapılarak mı karar veriliyordu acaba buna? Ya da Nurten Hanım her ay kenara daha fazla para atıyordu da bu mu etkili olmuştu? Şöyle bir gerçekten bahsedeyim ve Nurten Hoca'nın neden bu göreve getirildiğini daha iyi anlayalım. Biz bu ders için evlerimizden malzeme getiriyor, yemek yapıyor ve devamında da yaptığımız yemeği yiyerek dersi bitiriyorduk. Kalan malzemeleri de "Ziyan olmasın" diyerek Nurten Hoca evine götürüyordu. Kalan yemekleri de tabi. Şimdi anlıyoruz musunuz bu dersi en çok hak edenin neden Nurten Hoca olduğunu?

● Bilirsiniz söylemesi keyif veren bazı futbolcu ve basketbolcu isimleri var. Bir Türk vatandaşı olarak benim listemde hep yabancılar yer alıyor. Atıf Şeyşu bunun en güzel örneğidir. Groykskroyz da var ve uzar gider... Pürömiyer Lig demek de mutlu ediyor beni. Peki İtalya'daki bir Cesena taraftarı da aynı şeyleri düşünüyor mu? Süper Lig Cemil Usta sezonu onda aynı hissi uyandırıyor mu? Ya da Necip Uysal ismini sık sık tekrar ediyor mu içinden? Daktr Cey etkisini Barış Hersek ile yaratabiliyor muyuz yoksa bu keyiflenme yalnızca bize özgü bir şey mi?

ESNEK ile GENİŞ

Yetkin Gülmek

Macera adı: Virüs içinde bir çiçek.

Virüs beni...

"kendimi
durduracak
değilim"

Fırat Budacı

SON

100 daireden oluşan, içinde spor salonu, sauna, kapalı yüzme havuzu, AVM tipi dev bir garaj barındıran ve orta avlusunda büyük bir bahçeye sahip oldukça lüks bir rezidansta yöneticilik yapıyorum. Rezidans yöneticiliği bildiğiniz klasik apartman yöneticiliğine pek benzemez. Klasik apartman yöneticileri, 60'lı yaşlarına kadar

genelde manasız geçen hayatlarına yönetici olduklarından itibaren bir mana katarak, bu manayı bodrum katı, apartman merdivenleri, doğal gaz borusu, asansör kapısı yayı, aidat makbuzu koçanı kılığında tüm apartmana yayarlar. Yaver pozisyonundaki kapıcılarını da yanlarına katıp sürekli ikaz ve uyarı yayarak apartman sakinlerini yıpratmaya gayret ederler. Benim durumum ise tamamen farklı, bir kere maaşlı çalışıyorum ve klasik bir yönetici gibi hegemonyamı ilan etmek şöyle dursun neredeyse her Allah'ın günü azar ışıtiyorum. 47 yaşındayım. Yönetim kurulu tarafından işe alınan bir tür memurum. Yönetmeye çalıştığım insanların çoğu 30'lu yaşlarını yaşıyor. Hemen hepsi üst düzey (daha çok bilişim-reklam sektörü gibi) kademelerde çalışıyor. Aidat ödemleri bir aplikasyon üzerinden yapılıyor, duyurularımız ise bir yerlere asılan komik A-4 kağıtlarla değil mail ya da "Terrace Resi" isimli WhatsApp grubu aracılığıyla yapılıyor. İşte beni yakan da sanırım bu grup oldu. Kendi doğrularının dışındaki bütün fikirleri kibir ve ukalalıkla ezmeye çalışan, kendini merkeze koymaktan başka bir hayat tarzı tanımayan bu grup, gece gündüz demeden attıkları mesajlarla beni vahim sonuma doğru adım adım sürükledi. Bu şımarık topluluk karşısında tam iki yıl iyi idare ettim. Fakat son dönemlerde iyice zorlanmaya başlamıştım. Rezidanstan çok bağıra bağıra kapıları çarpan bir ergen topluluğunu idare etmeye çalışıyor gibiydim. En ufak bir sorunun had bildirme derecesinde önemsenmesi, mesela basit bir asansör arızasının bile sanki Ampute Rezidansta ikamet ediliyormuş gibi bir skandal olarak algılanmasından yorulmuştum. İçimden, "Asansör bu a.inakoyim bozulacak tabii!" derken,

gruba, "Sayın B blok sakinleri, saat 10 ve 14 olmak üzere Schindler servisi iki kez aranmış, arıza saat 16.30 itibarıyla giderilmiştir," yazıyor olmak canımı sıkmaya başlamıştı. Pis su borusunun patladığı gün sabahın köründe attığım, "Yönetim kurulumuzun dün gece saat ikiye kadar konu üzerindeki çabası ve hızlı karar vermeleri ile birlikte sabah erkenden aksiyon aldık..." mesajına karşılık, B-13'den gelen "Eee sonuç?" mesajını aldığım da paçalarımın bok içinde olduğunu hatırlıyorum. Aslında niye bilmiyorum, ama bu mesajdan çok A-11'den gelen "Otele yerleşmek üzere

çıkıyordum geri dönüyorum, harika zamanlama..." mesajı beni daha çok öfkelenmişti. Belki de boklu paçayla bu mesaja, "👍" diye cevap vermek zorunda kalmam yüzündendir, tam bilmiyorum. Uzatmak istemiyorum, sizlere bu iki yıl içinde yaşadığım bunlara benzer yüzlerce örnek verebilirim. Hiçbir olayda terbiyemi bozduğumu hatırlamıyorum, ama artık gösterdiğim bunca tahammülün ardından cinnete yaklaşmış olmanın affına sığınarak şunu rahatlıkla söyleyebilirim: Or.spu çocukları!

Yönetim kurulu tarafından kovulmadan önceki gün grupta o ilginç fotoğrafı gördüğümde evde içiyordum. Gece saat 22.30 civarıydı. Olağanüstü genel kurul toplantısı duyurumun altına, "Bu aralar evinde sıkça bok böceği gören var mı?" mesajı eşliğinde koltukta duran bir böcek fotoğrafı göndermişti B-16. Görür görmez gözlerimi kısarak içimden, "Sıkça bok böceği mi?" dediğimi hatırlıyorum. Yaklaşık iki dakika içinde inanılmaz bir hızla mesajlar yağmaya başladı. Herkes bu böcekten bahsediyordu: "Evet ben cam kenarlarına ilaç koydum" diyen; "Kendilerini kağıt gibi inceltip diledikleri yerden girebiliyorlar, bilginize" diye uyarın; "Lavabolardan çıkıyorlar değil mi?" diye soran; "İyi oldu bu bilgiler" diye memnuniyetini belirten; "Ben hiç görmedim ama şu an detektif gibi talan ediyorum evi" dedikten sonra, elinde pompalı varmış gibi, "nereden girerler?" diye soran; "Ben Roma'da sıkça rastlıyorum bu böceğe" diyerek sorunu global bir platforma çeken ve sadece 🤔 emojiyle şaşırp kalan... Onlarca saçma sapan mesaj... Okudukça öfkem arttı, sanki bu rezidansta doğmuş ve hiç dışarı çıkmamışlar gibi inanılmaz şeyler yazıyordu bu cahiller ordusu. Bir kere üzerine konuştukları böcek bok böceği

filan değildi, her yerde sıkça rastlanan, ezildiğinde koku salan bir çeşit osurgan böceğiydi ve bahçesi olan bir yapıda bulunmasından daha doğal bir durum olamazdı. Hiç cevap vermeden biramı içe içe okumaya devam ettim. Sinirlerim bozulmuştu. Normal olanı nasıl bu kadar anormal algılıyorlardı? İnanılmaz bir biçimde toplu halde evde böcek arıyorlar, bu deccal gibi aniden beliren yaratığın nerelerden giriş yaptığı üzerine tartışıyorlardı. Yaklaşık beş dakika sonra, böceğin nerelerden giriş yapabileceğiyle ilgili tartışmalar devam ederken, bir an, "Kuzey batıdan koloni

halinde giriş yaptılar..." yazıp gönderiverdim. Ardından hatasını telaşa düzeltmeye çalışanların yaptığı kaçınılmaz ikinci hata geldi: "Sayın site sakinleri anlaşma istiyorlar, sauna karşılığı evlerden çekilecekler..." Yazışmalar bıçak gibi kesilmişti. Telaşa kapıldım, yazdıklarım yüzünden mantığım pişmanlık üretiyordu, ama bir yandan (şu an baktığımda kötü espriler gibi dursa da) sarhoşluğumun etkisiyle durumdan garip bir haz da alıyordum. Belki şaka olarak algılarlar diye bekledim ama cevap gelmedi. Bütün iletileri "Sayın site sakinleri..." diye başlayan birinin aniden

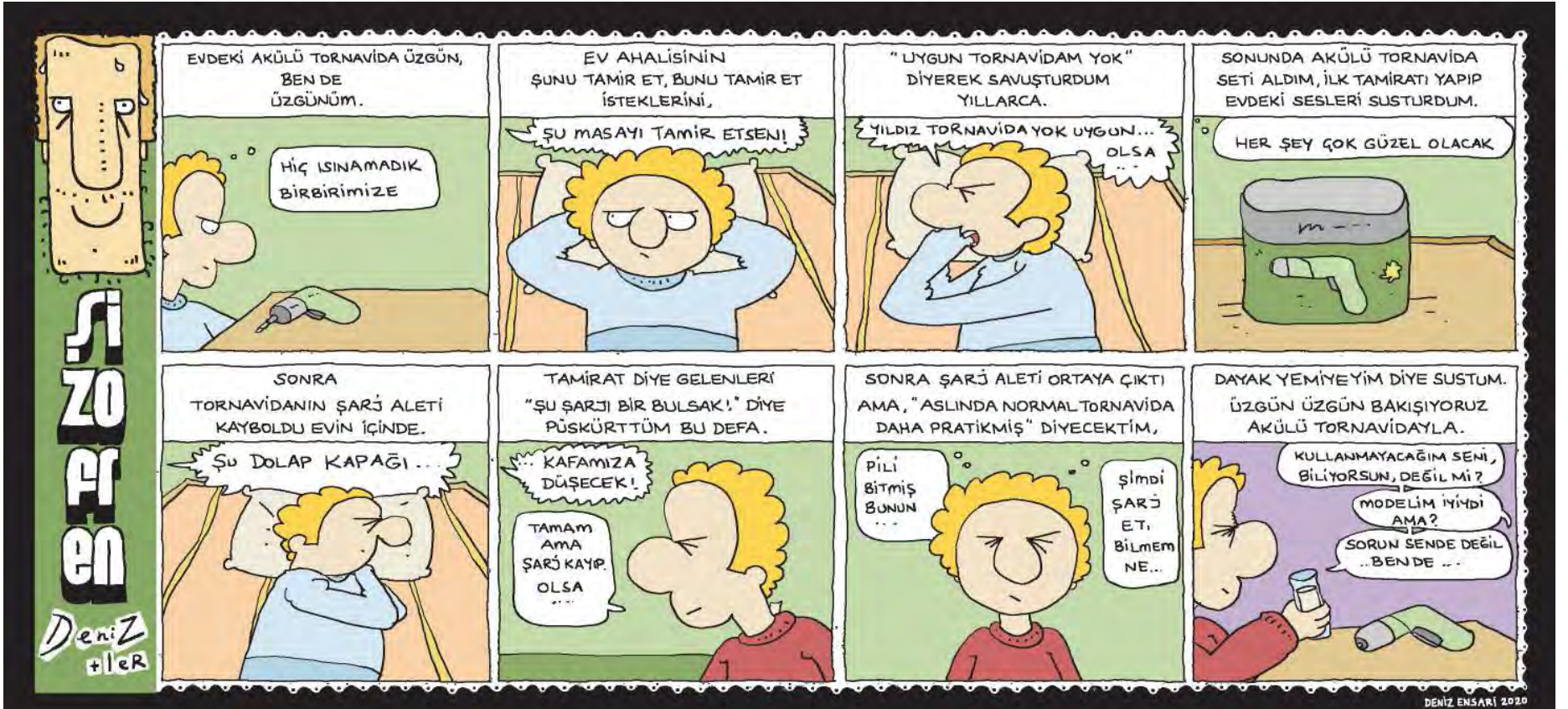
böyle şeyler yazmaya başlaması şaka olarak algılanmıyordu. Evlere giren böcek bendim. Haklılardı, yuvarladığı boku kum tepesine çıkarırken kaçırın ve dönüp yeniden yuvarlamaya başlayan zavallı bir bok böceğine benziyordum. Sonunda, "Siz dalga mı geçiyorsunuz?" yazdı B-16. Hemen karşılık veremedim, sonrasında durumu kurtarmaya çalışan bir şeyler yazıp yazıp silmeye başladım. İzleniyordum, koku salmaya başlamıştım. Ekranın tepesinde sürekli görünen "yazıyor" sinyalinin bir türlü mesaja dönüşmemesi beni iyice germişti. "Destan mı yazıyorsunuz?" diye devam etti B-16. Beni içinde bulunduğum bok çukurundan çıkaran da bu mesaj oldu. O an yazmaya çalıştığım mesajı silerek bir çırpıda yazdım cevabımı: "Destanı siz yazıyorsunuz, böcek destanı, eve böcek girmiş amk. at girmiş gibi napiyorsunuz ya!" Ortalık yeniden sessizliğe büründü. Cevap, sabah erken saatlerde yönetim kurulundan gelecekti. Bok böceği gibi ezilecektim.

bu aralar evinde sıkça bok bocegi goren var mi?

22:33

22:33

DENİZ ENSARİ 2020

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Kainatta bir zerreyim/ Ben kendimi bilmez miyim"

Aşık Daimi

İnsanoğlunun (hayvanatın da, hakeza) bir belayla karşılaşır karşılaşmaz koşup/kaçıp sığınacağı; İni/ mağarası/evi. Derinleri. Kuytuları. (Gider gider, en dipleri; hatta yorgan altına girersin. Gerekirse) Ama işte ; o sallanmaya başladığında... Bu sefer; Evin. O korkunç duygu...(geceyse hele hele) Güven duygunu tamamen un ufak eden, içini rendeleyen o sallantı. Elâzığ'da, Malatya'da ölenlere Allahtan rahmet, kalanlara sabır, yaralılara acil şifalar dileyerek başlamak varmış yazıya...

"Yirmiyirmi" durmak bilmiyor. ("2020"-Fransızların öyle "yirmiyirmi" giden bir sayı sistemi var. "Seksen" yok; "dörtymirmi" diyorlar-"doksan" ise: "dörtymirmion"-oradan takılıyor herhalde dilime, dört yılım geçti oralarda-)

Dünya çapında bir virüs salgını. Büyüyor.(dev meteor ne zaman yaklaşıacak?) Hind masal/öğüt kitabı (2000 yıllık)"Kelile ve Dimne" de; uçup gitmeye; dünyayı, tuhaf şeyleri görmeye karar veren "Bazende" isimli güvercin. (yuvada oturmaktan sıkılmıştır--dostu "Nevazende"; "gitme, tehlikeli" der durur) Dolaştığı diyarların birinde; üzerinde süzülen koca bir şahinin pençelerinden, birden ortalıkta beliren (daha büyük bir tehlike) bir kartal sayesinde kurtuluyordu. Şahinle kartal (o da Bazende'ye göz koymuştur) birbirlerine giriyorlar, bizim "Bazende" o arada kaçıp bir kovuğa sığınyordu.

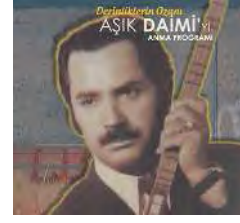
Başımızda sallanıp duran muhtemel belalar/felaketler arası çelişkiler/ çatışmalardan bile bir medet? Var mıdır? (mesela,virüs salgını, dünya savaşı ihtimalini azaltır, ya da geciktirir mi?) Herneyse...

Karşı dağların ucundaki karlar hafiften erimeye başladı. Hayret. (Bana mı öyle geliyor diye düşündüm ama oraları daha yakından görmekte olan bir ilçede oturan arkadaşım daha ben sormadan "dağdaki karlar eriyor" deyince telefonda--aylardan ocak?--)

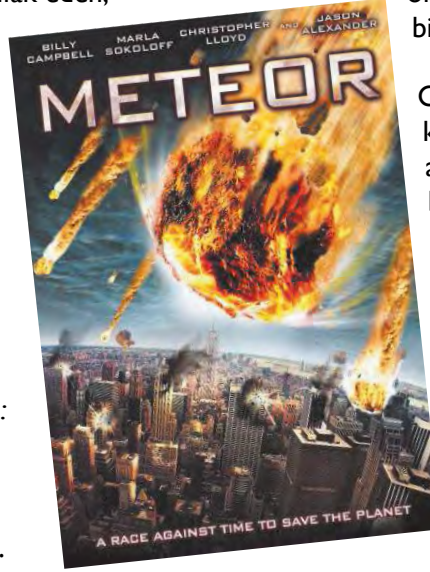
Theodor W. Adorno
1903-1969

Kumru balkonun parmaklıkları üzerinde. Tıtır tıtır. Gene geldi. (--sanki biraz şişmanlamış -- "Nevazende" mi koysam adını-- "Bazende" olmaz, çok

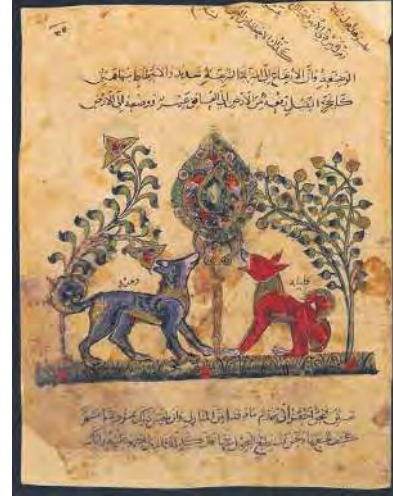

Aşık Daimi 1932-1983

sıkıntılı o-- Gel gör ki tuhaf bir aşk bizimkisi. (kumruyla aramızda) Sevgili geliyor,"Vuslat" tamam. Ama hiçbir zaman tam emin olamıyorsun. Tam sevinemiyorsun. Acaba o mu? Gelen. Aynısı mı, yoksa bir başkası mı bu? Hep şüphedesin. Böyle aşk mı olur. İnsanlar arasında geçse bu tarz bir hikâye; bu çeşit bir tema; hoş olabilirmiş. ("aynı kız mı?"--adam belki bir bilinç bulanıklığı içinde)

Caddeden yüzü maskeli bir Çinli kadın. Hızlı hızlı geçiyor. Hemen ardında kendini çeke çeke yürüyen bir genç kız. Nazım'ın "Makinalaşmak İstiyorum" şiirini alıntılamıştım. Yakınlarda. Sanayi (ikinci sanayi) devrimi insanıydı o. Sanki "fotoğraflaşmak" ister gibiyiz. Bizler. Dijital çağın insanları. Bir dijital görüntüye dönüşüp yayılmak. Dört bir yana. Piksel piksel. Dağılmak. "Trumm tiki tak" Sesi bile yok bunun. Sessiz bir dokunuş ekrana. "Gönderildi"

Kelile ve Dimne'den bir sayfa

"Kötü bir hayatta iyi bir hayat sürmek mümkün müdür?"

Bu müthiş soru Judith Butler'den. (ünlü filozof) O da Adorno'nun ("Yanlış yaşam, doğru yaşanmaz") ından yola çıkarak soruyor o soruyu.(ahlaki açıdan "iyi bir hayat" mümkün müdür yani) Kendisine verilen Adorno ödülünü alırken yaptığı konuşmada;"... Adorno, eşitsizlik, sömürü ve silinme biçimleriyle yapılandırılmış daha geniş

bir dünya bağlamında, kişinin kendisi için, kendisi olarak iyi bir hayat sürdürmenin bir yolunu bulmasının ne kadar zor olduğunun altını çizmişti." Diyor. Bu müthiş konuşmanın tamamını okumanızı öneririm. (Başak Ertür/Can Semercioğlu çevirmiş) "Kötü bir hayat" tanımı zikredildiğinde; Lorca'nın :

Judith Butler-Doğumu 1956

"Baştan sona sefalet ve haksızlıklarla dolu bir dünyada, her sabah uyanır uyanmaz yapılacak iş çığlık atmak olmalı" O söz. Onu da eklemek istiyorum buraya.

Hepinize, ("iyi bir hayat" içinde,"iyi bir hayat" sürebilme umudunu canlı tutabilmeyi de mümkün kılan) dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum...

Federico García Lorca
1898-1936

KRALIM
LANGIRT?

PİS ÜZERİM
KARDEŞİM!

ÖZER AYDOĞAN

gizcengiz@icloud.com

Gelen Kutusu

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, eseri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Mizah Dergisi | 29 Ocak 2019 | Sayı: 648

Haftalık Yayın Süreli Yayıncı
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin

Kaligrafi: Şevki Sayışman Satış Sorumlusu: Selami Yamak

Adres: Asmalımesit Mah. Asmalımesit Sok. No: 29/4, Beyoğlu / İSTANBUL

Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619

Baskı: İleri Basım Mat. Amb. Reklam Tanıtım Yayın ve Teknik Hiz. Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 32 58

Genel Dağıtım: TÜRKÜVAZ DAĞITIM TEL: 0216 585 90 00

Abonelik: Yurtiçi: PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatı 340 TL Yurtdışı: Avrupa 120 Euro. Uzakdoğu 150 USD.

IBAN Numaralarımız:

(Alıcı: Murekkep basın) TL: TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 USD: TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 EUR: TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

